

телно покоряватъ древната Кумания — Кападокия и еврейски тѣ царства.

Куманитѣ траки.

Авторътъ на Исаевитѣ сказания съ една забележителна увѣреностъ и точностъ ни предава, че по Божие повеление пророкъ Исаия отдѣлилъ $\frac{1}{3}$ часть отъ куманитѣ, наричани българи и ги довелъ и заселилъ въ Обетованата земя — Карвунската земя, както той наричалъ Добруджа между Дунава и морето. Интересно е, че поставеното на пророкъ Исаия за водачъ на българитѣ кумани точно въ днитѣ, когато Саргонъ асирийски 722—705 пр. Хр. завладява Кападокия — Кумания, се е знаело отъ автора на Исаевитѣ сказания, писани презъ XI и XII вѣкъ следъ Христа.

Еврейскитѣ историкъ Иосифъ твърди, че части отъ наследieto на Яфета по библията, били поселени първоначално между Тауруса и Кавказитѣ — Кападокия, Армения, Фригия, Понтъ и Пафлагония и се разширили на северъ до р. Донъ, като маскоитѣ, тобалитѣ, иберитѣ, куманитѣ, а други се прехвърлили дори до Атлантическия океанъ.

Освенъ презъ Кавказъ, тия сродни племена, имали достъпъ за Европа презъ Дарданелитѣ и цариградския Босфоръ на Баланския полуостровъ. А тия народи сж били Хетитѣ, които и въ предисторическо време сж населявали Балканитѣ. Между тия заселници по-късно, споредъ еврейския историкъ Иосифъ се населяватъ сроднитѣ имъ племена Асканитѣ — Теукри или Троянцитѣ; Рифатитѣ, които били наричани отъ гърцитѣ Пафлагони и Тругамитѣ — наричани Фриги или Бриги. Херодотъ (5,13) счита Пеонитѣ за потомци на Теокрититѣ отъ Троя и ги нарича сиропеони. Това последно название, очевидно, поставя да ни посочи, че пеонската областъ въ Мала-Азия — Кападокия или Кумания е била владена отъ симитска раса — сирийци (Арамеа) кждето и спада Кападокия.

Ние не говоримъ за куманитѣ, известни отъ сръднобългарската история, особено по времето на царъ Калоянъ. Тѣ сж сжщо часть отъ старитѣ кумани, които сж се пкъ из селили заедно съ Исаевитѣ кумани къмъ вътрешността на Азия между туранскитѣ народи.

Все презъ това време отъ края на IX до края на XIII в. пр. Хр., отъ тия хетски народи — хуни, филистимляни, кумани, амаликити, пафлагони, рифати, пеони, мизи, лики, теукри и както щете ги назовете, почватъ заради несигурността, отъ войнитѣ на Вавилонъ, да нахлуватъ и въ центъра на Азия къмъ Монголия. Именно, тия сж народитѣ, които стигнали въ завоюванията си чакъ до Корея, наричани отъ китайцитѣ Иун-но или Иу-Иун (hino-yo, hiu-yun, hiung-nu, обаче, тѣ не могатъ да се